

Reisverslag November 2013 – Januari 2014

Het is nu de derde week dat ik weer in Point de Galle ben – gewoon weer thuiskomen. Wat betreft APEKSHA gaat het prima (thuisbezoeken, foto's maken, eten en drinken verplicht); het is eigenlijk al een beetje routine geworden. De gesprekken met de leerlingen en leraren lopen steeds gemakkelijker en bij de thuisbezoeken word ik steeds meer als een bekende ontvangen.

Hoe staan de kinderen er voor?

Het is tijd om een update van de huidige situatie te geven. We hebben nu twee uitvallers bij de vijftien kinderen waar we vanaf 2007 mee zijn begonnen; Disna en Eranga.

- Eranga was de eerste die uitviel. Hij slaagde niet voor zijn O-Level examen in 2011 en was onvoldoende gemotiveerd om welke vorm van cursus dan ook te doen. Er is ook geen contact meer met hem en het enige wat ik over hem hoor is via zijn oud-leraar Sisira. Dat zijn geen overigens geen goede berichten.
- Disna is hoogzwanger en verwacht haar baby eind februari, begin maart. Ze is in 2012 getrouwd, vlak voor haar A-level examen en mocht om die reden niet meer aan het examen deelnemen (zo zijn de regels nu eenmaal in Sri Lanka). Ik heb nog wel getracht haar er toe te bewegen om alsnog haar A-Level examen te doen, maar daar is door deze zwangerschap geen kans meer op. Jammer, want ze had wel de potentie om het te halen.

De overgebleven dertien kinderen doen het redelijk tot zeer goed. Weinig redenen om verdere uitvallers te verwachten.

- Navodika deed haar A-Level examen in 2012, maar is hiervoor gezakt. Een zware tegenvaller voor haar, maar dat ze niet slaagde was voor een groot gedeelte ook te wijten aan de zware omstandigheden waarin ze moest leven (verantwoordelijk voor een zieke moeder, het huishouden, haar eigen gezondheid en drie keer moeten verhuizen binnen 1 jaar). Ze heeft vorig jaar al besloten om het hele A-Level examen opnieuw te doen. Daarnaast doet ze een intensieve cursus Engels. Ze blaakt nu van energie, heeft veel vrienden de thuissituatie is duidelijk verbeterd en het belangrijkste: ze haalt goede resultaten.

- Iresha deed haar O-Level examen in 2011 en is daarvoor geslaagd. Zij bereidt zich nu voor op het A/L examen en volgt de Art stream, met als vakken
  - Singhala
  - Budhist culture
  - Political science
  - EnglishZe is de beste in haar klas en haalt redelijke cijfers. We zullen zien!

Maar liefst vijf kinderen deden hun O-Level examen in 2012 en iedereen is geslaagd. Ze zijn allemaal in augustus begonnen met hun A-level en daarom zijn er nog geen schoolresultaten bekend.

- Insaf was duidelijk de beste uit deze groep. Zijn resultaten waren zo goed dat hij is toegelaten op de beste privéschool, English stream in Galle - het Richmond College. Deze school stelt ieder jaar een beperkt aantal plaatsen ter beschikking aan de beste leerlingen uit Galle van dat examenjaar. Insaf is heel erg gefocust en weet wat hij wil. Is bovendien heel sociaal. Prima jongen.

- Chamika is buitengewoon pienter, maar buitengewoon bescheiden. Naar ik begriip heeft hij de beste resultaten geboekt die ooit op zijn school gehaald. Zowel Insaf als Chamika zijn duidelijke kandidaten om naar de universiteit te gaan.

- Tharindu is de meest enthousiaste leerling. Altijd een praatje, vraagt van alles: niet stil te krijgen. Tharindu wil advocaat worden en volgt nu de volgende vakken:
  - Geography
  - Economics
  - Singhala
  - English

- Imasha loopt een parallel traject met Tharindu en zit op dezelfde school, maar heeft niet zijn bravoure. Is wel een heel vrolijk meisje en lacht veel. Leeft in een huis met praktisch alleen vrouwen/meisjes. Imahsha volgt de vakken:
  - Singhala
  - Political science
  - Geography
  - English

- Hasna is wat minder toegankelijk. Ze woont in bij haar tante (haar moeder is gestorven en waar haar vader verblijft, is niet bekend). Haar nog steeds gebrekkige Engels maakt de communicatie duidelijk lastiger. Maar haar resultaten zijn goed. Dus ook bij haar geldt – we zullen zien. Hasna volgt de volgende vakken
  - Tamil
  - Islam
  - Geography
  - English

Dan komen we bij de groep van vier kinderen die dit jaar hun O-Level examen gaan doen. De uitslag is pas te verwachten in april 2014 en hun A-Level klassen beginnen pas in augustus. Dat is nu eenmaal de situatie in Sri Lanka. Wel zullen ze allemaal – naar ik verwacht – wel voorbereidingsklassen gaan volgen gedurende het halve jaar dat er tussen april en augustus zit.

- Rihama, daar zijn geen twijfels over. Een goed Engels sprekend meisje met als beste vak Science. Intelligent en spontaan – dat gaat allemaal goedkomen.

- Irushan is een prima leerling en zal ongetwijfeld ook met goede resultaten slagen. Wil het later in de techniek gaan zoeken.

- Upeka is een ander geval. Werkt er hard voor en doet enorm haar best, maar het resultaat zullen we moeten afwachten. Mocht dit onverhoopt niet zijn wat ze zich daarbij voorstelt, dan wil Upeka een verpleegsterscursus gaan doen. Wat op zich natuurlijk ook prima is.

- Dilki zit ook ongeveer in hetzelfde schuitje als Upeka. Ook voor haar wordt het afwachten. Het is nog niet duidelijk wat ze later wil gaan doen later

En dan de laatste twee leerlingen die in december 2014 hun O-Level examen gaan doen.

- Hajara is te vergelijken met Rihama. Buitengewoon slim, doet in haar vrije tijd mee met wedstrijden in .... wiskunde. Heeft ook al een duidelijk doel voor ogen, namelijk ingenieur worden (daarbij verwijst ze naar mij, wat natuurlijk aardig van haar is). Haar Engels wordt ook steeds beter, ik maak me dus geen zorgen om haar.

- Akila is een enthousiaste, gemiddelde leerlinge en gek op sport. Heeft ook de duidelijke ambitie om daar in door te gaan en wil als het enigszins kan sportlerares worden. Ik kan daar alleen maar tevreden mee zijn.

14 leerlinge?

Het heeft er nog even naar uitgezien dat we toch weer een 14de leerlinge zouden gaan ondersteunen – Helika, een oudere zus van Irushan. Zij is al geslaagd voor haar A/Level examen en had gehoopt toegelaten te worden tot de universiteit. Onlangs heeft zij echter toch besloten om te gaan werken, met als argument dat Irushan dan later wel naar de universiteit zou kunnen gaan.

Zondag 22 december APEKSHA dag

Vorig jaar heb ik voor het eerst een APEKSHA dag georganiseerd. Het was een prima dag, waar iedereen heel enthousiast over was. Maar het had een tekortkoming – er was bijna geen gelegenheid voor onderling contact. Zeker niet in de Srilankaanse situatie, waar iedereen toch een beetje de kat uit de boom zit te kijken. Na een-op-een gesprekken met de leraren ben ik nu vastbesloten om het dit keer wat anders aan te pakken. Het idee is om een dagdeel te gebruiken om een aantal discussiepunten/stellingen met iedereen van alle kanten te bediscussiëren. Dit is, denk ik, toch de enige manier om elkaar beter te leren kennen/begrijpen.

Op de bewuste zondag waren tien van de dertien kinderen aanwezig. Plus twee leraren en aantal moeders vergezeld van wat kleine kinderen. De voorbereiding had me nogal wat tijd gekost:

- discussiepunten voorbereiden
- indeling in drie groepen, die steeds wisselen na iedere discussieronde
- naambordjes maken
- evaluatiebriefjes opstellen
- voorbereiding van de dag met beide leraren

Na een korte inleidende toespraak van mij volgde ..... alleen stilte. Geen woord kwam er uit de groep. Ondanks het feit dat de gesprekken gewoon in het Singhalees konden worden gehouden. Zelfs de aanmoedigingen van de leraren had geen effect. Door wisselend per groep directe individuele vragen te stellen kwam er nog wel een reactie, maar na twee ronden hebben we toch moeten besluiten om het anders te doen. De groep is toen weer samengevoegd en men kon op volgorde van een nummer zijn/haar mening geven over onderwerpen als mijn familie, mijn school, mijn beste vriend. Daarop kon de rest van de groep dan vervolgens op reageren en dit werkte redelijk.

Terugkijkend op de dag is me wel duidelijk geworden dat deze opzet nog een aantal stappen te ver was. Volgend jaar zal ik toch iets anders moeten proberen.

Toch was het – in totaal waren we bijna 4 uur met elkaar bezig – geen verloren tijd. Aan het eind werden overal telefoonnummers uitgewisseld en iedereen ging heel tevreden naar huis.

Henny Bouman, Point de Galle, Mihiripena
23 december 2013